

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- หนังสือขอตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ
- หนังสือเพื่อขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศธ 0528.03/0596

85

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

17 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชลบุรี
สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอัคราภรณ์ ยลโสภณ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง ผลของการให้คำปรึกษาครอบครัวต่อสัมพันธภาพระหว่างคู่ครองที่มีบุตรบกพร่องทางการได้ยิน
ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.สมบัติ บุญเรือง ประธานกรรมการ มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวก
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก คู่สมรสที่มีบุตรบกพร่องทางการได้ยินที่บุตรกำลังศึกษา
อยู่ในระดับ ก่อนประถมศึกษา โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่
18 - 25 กุมภาพันธ์ 2547

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ที่ ศธ 0528.03/0854

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
จ.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

8 มีนาคม 2547

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนอนุบาลโสตพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางอัคราภรณ์ ยลโสภณ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของการให้คำปรึกษารอบครัวต่อสัมพันธภาพระหว่างคู่ครอง ที่มีบุตรบกพร่องทางการได้ยิน ในความควบคุมดูแลของ ศศ.ดร.สมคิด บุญเรือง ประธานกรรมการ มีความประสงค์จะขออนุญาตเคราะห้จากท่าน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก คู่ครองที่มีบุตรบกพร่องทางการได้ยินที่บุตรกำลังศึกษาอยู่ในระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนอนุบาลโสตพัฒนา อ.บางละมุง จ.ชลบุรี จำนวน 8 ครอบครัว โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2547 ถึงวันที่ 30 พฤษภาคม 2547 (ติดต่อผู้วิจัยโทร. 0-9406-4174)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ภาคผนวก ข

- แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว
- คะแนนสัมพันธภาพในครอบครัว
- โปรแกรมโปรแกรมการให้คำปรึกษาคือครอบครัวตามทฤษฎีของเวอร์จิเนียเซทเลอร์

แบบวัดสัมพันธภาพในครอบครัว

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้เป็นข้อความที่แสดงถึงการปฏิบัติตามความเป็นจริงในชีวิตประจำวันของท่าน ขอให้ท่านพิจารณาข้อความแต่ละข้อความ แล้วกรณาใส่เครื่องหมายลงในช่องที่ตรงกับ การปฏิบัติของท่านมากที่สุด

หมายเหตุ คำว่า “คู่ครอง” ในคำตอบหมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างท่านและ สามี หรือ ภรรยาที่อาศัยอยู่ด้วยกันในปัจจุบันเท่านั้น

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ท่านและคู่ครองให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันทุกเรื่อง.....		
2. ท่านและคู่ครองต่างเก็บความรู้สึกของตนเองอยู่เสมอ.....		
3. ท่านและคู่ครองทะเลาะกันบ่อยๆ.....		
4. การทำกิจกรรมใดๆร่วมกันของครอบครัวเป็นสิ่งที่ได้รับการวางแผนตกลงกันก่อน..		
5. ท่านและคู่ครองไม่ค่อยใช้คำสั้งต่อกัน.....		
6. ท่านและคู่ครองมักใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ในบ้าน.....		
7. ท่านและคู่ครองสามารถพูดคุยกันได้ทุกเรื่อง.....		
8. ท่านและคู่ครองมักไม่แสดงความโกรธออกมาให้เห็น.....		
9. โดยปกติท่านและคู่ครองเป็นคนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก..		
10. ท่านและคู่ครองมีกฎระเบียบที่ต้องปฏิบัติตามกันน้อยมาก.....		
11. ท่านและคู่ครองให้ความสำคัญต่อกิจกรรมต่างๆในบ้านมาก...		
12. เมื่อท่านและคู่ครองเกิดเรื่องวิวาทกัน เป็นเรื่องยากที่จะระงับไม่ให้เกิดผล กระทบ กระเทือนต่อผู้หนึ่งผู้ใด.....		
13. ในบางครั้งที่คุณ่ครองของท่านโกรธ เขามักใช้การขว้างปาสิ่งของ.....		
14. เมื่อต้องการบางสิ่งในบ้านของท่านมาใช้มักค้นหาได้ยาก.....		
15. ท่านหรือคู่ครอง เป็นผู้ตัดสินใจปัญหาเพียงผู้เดียวเป็นส่วนใหญ่.....		
16. ท่านและคู่ครอง มีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน.....		
17. เมื่อท่านมีปัญหาส่วนตัว ท่านและคู่ครองมักปรึกษากัน.....		
18. ท่านและคู่ครอง ไม่ค่อยแสดงอารมณ์เสียต่อกัน.....		
19. การตรงต่อเวลาเป็นเรื่องสำคัญสำหรับท่านและคู่ครอง.....		

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
20. การทำกิจกรรมต่างๆในบ้านของท่านมักมีกฎเกณฑ์การปฏิบัติที่แน่นอน.....		
21. ท่านและคู่ครอง ไม่ชอบอาสาทำบางสิ่งในบ้าน.....		
22. ท่านและคู่ครอง เมื่อคิดจะทำอะไรก็จะทำทันที.....		
23. ท่านและคู่ครองมักวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ.....		
24. ท่านและคู่ครอง มักเปลี่ยนใจบ่อย.....		
25. ท่านและคู่ครอง จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบอย่างเคร่งครัด.....		
26. ท่านและคู่ครอง ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนกันอย่างจริงจัง.....		
27. คู่ครองของท่านรู้สึกไม่สบายใจเมื่อท่านบ่น.....		
28. ท่านและคู่ครอง มีการทำร้ายร่างกายกัน.....		
29. ท่านและคู่ครอง ดูแลความเรียบร้อยภายในบ้าน.....		
30. ท่านและคู่ครอง มีสิทธิร่วมกันคิดในการตัดสินใจเท่าเทียมกัน.....		
31. ท่านและคู่ครอง มีความปรองดองกันน้อย.....		
32. ท่านและคู่ครอง พุดคุยเกี่ยวกับเรื่องการเงินหรือการใช้จ่ายอย่างเปิดเผย.....		
33. เมื่อมีเรื่องขัดแย้งกัน ท่านและคู่ครอง ร่วมกันหาทางออกโดยสันติวิธี.....		
34. ท่านและคู่ครองร่วมกันกำหนดบทบาท และหน้าที่ของบุคคลไว้อย่างชัดเจน....		
35. ท่านและคู่ครองต่างก็สามารถทำอะไรได้ตามความต้องการของตนเอง....		
36. ท่านและคู่ครอง เข้าใจกันดี.....		
37. ท่านและคู่ครอง มักจะระมัดระวังคำพูดที่ใช้ในการสนทนากัน		
38. ท่านและคู่ครอง ต่างก็พยายามชิงดีชิงเด่นกัน.....		
39. ท่านและคู่ครอง ไม่มีการวางแผนการเงินให้รัดกุม.....		
40. กฎระเบียบต่าง ๆ ในบ้านของท่านไม่ค่อยจะมีการยึดหยุ่น.....		
41. ท่านและคู่ครอง เอาใจใส่ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ.....		
42. ท่านและคู่ครอง มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเป็นประจำ.....		
43. การใช้เสียงดังของคู่ครองของท่านไม่สามารถเอาชนะท่านได้.....		
44. ท่านมักหลบเลี่ยงไม่ให้คู่ครองดำเนินหรือลงโทษได้.....		
45. ท่านและคู่ครอง มักจะทำความสะอาดด้วย งาน อุปกรณ์ต่าง ๆ ใช้หลังอาหารทันที.....		

การแปลผล แบบประเมินสัมพันธภาพ ทั้ง 5 ด้าน

มิติด้านสัมพันธภาพ คือ

ด้านสนับสนุนช่วยเหลือ	ข้อ 1,6,11,16,21,26,31,36,41
ด้านการแสดงความรู้สึกต่อกันอย่างเปิดเผย	ข้อ 2,7,12,17,22,27,32,37,42
ด้านการมีความขัดแย้งกัน	ข้อ 3,8,13,18,23,28,33,38,43
มิติการรักษาไว้ซึ่งความเป็นระบบ คือ	
ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	ข้อ 4,9,14,19,24,29,34,39,44
ด้านการอยู่ภายใต้การควบคุม	ข้อ 5,10,15,20,25,30,35,40,45

ลักษณะการตอบคือ ใช่ ได้ 1 คะแนน ไม่ใช่ ได้ 0 คะแนน ในด้านการสนับสนุนช่วยเหลือ การแสดงความรู้สึกต่อกันอย่างเปิดเผยและการมีส่วนร่วมในการวางแผน และตอบ ใช่ ได้ 0 คะแนน ไม่ใช่ ได้ 1 คะแนน ในด้าน ในด้านการมีความขัดแย้งกัน และการอยู่ภายใต้การควบคุมถ้า การมีสัมพันธภาพที่ดีคือ ทั้งสามีและภรรยามีคะแนนสัมพันธภาพระหว่างคู่ครองมากกว่า 5 คะแนนในทุกด้าน

โปรแกรมการให้คำปรึกษาครอบครัวตามทฤษฎีของเวอร์จิเนีย ซะเทียร์

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 1	1. เพื่อสร้างความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับการปรึกษา 2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาดังเป้าหมาย (Set Goals) ในทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นที่ต้องการให้เกิดขึ้นร่วมกันเมื่อสิ้นสุดการให้คำปรึกษา	1. ผู้วิจัยแนะนำตนเองและบอกถึงบทบาทหน้าที่ของผู้วิจัย วัตถุประสงค์ของการเข้าร่วมการให้คำปรึกษาครอบครัวให้ผู้รับคำปรึกษาแนะนำตนเอง 2. ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาแนะนำตัวเองและคุณสมบัติที่ดีที่ประทับใจคู่ครองของตนมาคนละ 3 ลักษณะ คนละ 3 นาที - ผู้ให้คำปรึกษาเปิดเพลงบรรเลงเบา ๆ พร้อมทั้งบอกผู้รับการปรึกษาหลับตาแล้วสำรวจตัวเองว่ามีความคาดหวังอย่างไรต่อการให้คำปรึกษาในครั้งนี้ - ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาทุกคนเขียนความคาดหวังของตนเองลงในกระดาษ - ผู้ให้คำปรึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาร่วมกันอภิปรายความคาดหวังที่เขียนและกำหนดเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามความคาดหวังร่วมกัน	1. ผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษามีความเชื่อมโยงประทับใจและสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างกันและกัน 2. ผู้รับการปรึกษามีดังเป้าหมายร่วมกันในทิศทางบวกที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เช่น สามารถสื่อสารและเข้าใจพัฒนาการของบุตรที่บกพร่องทางการได้ยินและมีการยอมรับกับความบกพร่องทางการได้ยินของบุตร

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 1 (ต่อ)	3. เพื่อนัดหมายการให้คำปรึกษาครั้งต่อไปให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจวิธีการระยะเวลาในการรับการปรึกษา	3.ผู้ให้การปรึกษาชี้แจงเรื่องบทบาทหน้าที่ขั้นตอน และระยะเวลาในการให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาทราบและเปิดโอกาสให้ผู้รับคำปรึกษาสอบถามข้อสงสัยต่าง ๆ	3. ผู้รับการปรึกษาเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองและให้ความร่วมมือในขบวนการให้การศึกษามากขึ้น
ครั้งที่ 2	1.ผู้วิจัยได้สร้างความสัมพันธ์กับครอบครัวให้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing Experience)ซึ่งกันและกัน 2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้เข้าใจตนเอง (Awareness) เกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการที่มีบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน 3. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาสร้างพันธสัญญา (Commitment)ที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน	1.ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับการปรึกษาแต่ละคนหลับตาลงและคิดถึงเหตุการณ์ในครอบครัวเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรที่บกพร่องทางการได้ยินของตนผลกระทบทางด้านครอบครัว การดำเนินชีวิตการปรับตัวและพฤติกรรมการแสดงออกของตน 2.ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับการปรึกษาได้กล่าวถึงผลกระทบในการดำเนินชีวิตและผลกระทบด้านอื่น ๆ จากการมีบุตรที่บกพร่องทางการได้ยินและวิธีปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหของครอบครัว ในการดำเนินชีวิตที่ผ่านมา 10 นาที	1. ผู้รับการปรึกษามีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ลึกซึ้งต่อกันมีการประคับประคองแบ่งเบาและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน 2.ผู้รับการปรึกษามีพันธะสัญญาร่วมกันที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 3	1.เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาได้สำรวจศักยภาพของตนเองที่สามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ 2.เพื่อให้ผู้รับการปรึกษามีมุมมองในด้านดีกับคู่ครองแล้วให้สามารถแสดงความรู้สึกที่ดีให้อีกฝ่ายหนึ่งรับรู้เพื่อแบ่งความรู้สึกที่ดีต่อกัน 3.เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้มีการเตรียมการวางแผน แก้ไขความกังวลเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน และมองหาศักยภาพที่ตนมีอยู่ในการวางแผนการดำเนินชีวิต	1.ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับคำปรึกษากล่าวถึงความรู้สึกที่ตนที่สามารถดำรงชีวิตครอบครัวอยู่ได้เช่น ความรักที่มีต่อบุตร ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ความรับผิดชอบของตนเอง คนละ 3 นาที 2.ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับการปรึกษา ระลึกและกล่าวถึงสิ่งที่ดีๆ ที่ปฏิบัติต่อกันและกันระหว่างคู่ครอง คนละ 3 นาที 3.ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับคำปรึกษาบอกถึงความสามารถในด้านต่างๆ ของครอบครัว เช่น การเป็นผู้นำครอบครัว การดูแลบุตร ของผู้รับการปรึกษาที่ใช้ในการดำเนินชีวิตครอบครัวในปัจจุบัน	1.ผู้รับการปรึกษาสามารถค้นหาศักยภาพในด้านต่างๆ ที่ตนเองมี ความรู้สึกต่อตนเองในแง่บวกและมีพลังในการที่จะดูแลบุตรและครอบครัวต่อไป 2.ผู้รับการปรึกษาเกิดความรู้สึกในด้านดีกับคู่ครองของตนเอง 3.ผู้รับการปรึกษาสามารถค้นหาแนวทางในการแก้ไขความวิตกกังวลได้อย่างเหมาะสมและค้นหาศักยภาพในด้านต่างๆ ที่มีอยู่และสามารถใช้ศักยภาพนั้นได้อย่างเต็มที่
ครั้งที่ 4	1.เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาเรียนรู้การตอบสนองเพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง	1.ผู้ให้การศึกษาถามภรรยาว่า ถ้าสามีกลับจากทำงานแล้วถามภรรยาว่า “ทำไมไม่บ้านถึงสภปรกอย่างนี้” ภรรยาจะตอบอย่างไร	1.ผู้รับการปรึกษาเข้าใจพฤติกรรมการตอบสนองเพื่อการอยู่รอดแต่ละลักษณะ

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 4 (ต่อ)	2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาทราบท่าทาง (Stance) ของตนว่ามีผลกระทบต่อคู่สมรสและครอบครัวอย่างไร 3. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาฝึกวิธีการตอบสนองเพื่อเอาตัวรอดที่สอดคล้องกับความรู้สึกรับของตนเอง	2. ผู้ให้การปรึกษาริบายให้ผู้รับการปรึกษาได้ทราบว่าวิธีการตอบของภรรยาเป็น การตอบสนองเพื่อเอาตัวรอดแบบใดใน 4 แบบดังนี้คือ Placator, Blamor, Superpreasonable, Irrelevant 3. ผู้ให้การปรึกษาริบายให้ผู้รับการปรึกษาแสดงท่าทาง (Stance) แต่ละแบบดังนี้ 3.1 Placator นั่งคุกเข่าที่พื้น ยกมือขอร้องพร้อมทั้งเหยงหน้าขึ้น สบตาพร้อมทั้งกล่าวว่า “ฉันอยู่ไม่ได้ถ้าไม่มีเธอ” 3.2 Blamor ยืนตัวโค้งไปข้างหน้าเล็กน้อย มือหนึ่งเท้าเอวอีกมือหนึ่งชี้ไปข้างหน้า พร้อมกับพูดว่า “คุณไม่เคยทำอะไรถูกต้อง” 3.3 Super-reasonable ยืนกอดอกทำท่าครุ่นคิดสีหน้าเรียบเฉยพร้อมทั้งกล่าวว่า “ฉันมีคำตอบที่ดีที่สุด” 3.4 Irrelevant ยืนโค้งตัวเล็กน้อย สายสายตาไปมาตอบไม่ตรงประเด็น	2. ผู้รับการปรึกษาเข้าใจพฤติกรรม การตอบสนองเพื่อการอยู่รอดของตนเอง 3. ผู้รับการปรึกษาเข้าใจพฤติกรรม การตอบสนองเพื่อการอยู่รอดของตนเองว่ามีผลกระทบต่อคู่ครองและครอบครัวอย่างไร

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 4 (ต่อ)	4. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาฝึก ท่าทาง (Stance) ที่สอดคล้อง กับความรู้สึกของตนเอง	4. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการ ปรึกษาร่วมกันอภิปรายท่าทาง (Stance) ของตนและความรู้สึก ที่มีต่อท่าทาง (Stance) แต่ละ แบบ 5. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการ ปรึกษาแสดงการสื่อสารต่อกัน เมื่อมีความ โกรธที่ผ่านมาแล้ว วิเคราะห์ว่าแต่ละคนใช้การ ตอบสนองเพื่อการอยู่รอดแบบ ใดและกล่าวถึงผลกระทบต่อ ตนเองและครอบครัวอย่างไร 6. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการ ปรึกษาร่วมกันอภิปรายถึง วิธีการตอบสนองเพื่อการอยู่ รอดที่สอดคล้องกับความรู้สึก ของตนต่อสถานการณ์ใน ครอบครัว	4. ผู้รับการปรึกษาเข้าใจและ สามารถเปลี่ยนแปลง (Stance) ที่สอดคล้องกับ ความรู้สึกของตนเอง
ครั้งที่ 5	1. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเข้าใจ ในการสื่อสารที่กลมกลืนกับ ตนเอง (Congruent)	1. ผู้ให้การปรึกษาอธิบายให้ ผู้รับการปรึกษาได้ทราบถึง วิธีการสื่อสารแบบ กลมกลืน (Congruent) ที่สามารถสื่อสาร ให้เกิดความสอดคล้อง กลมกลืนกับความรู้สึกที่แท้จริง ของตนทำให้เกิดความมั่นใจไม่ เกิดความขัดแย้งในจิตใจของ ตน	1. ผู้รับการปรึกษาเข้าใจ วิธีการสื่อสารแบบ (Congruent)

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 5 (ต่อ)	2. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษา เปลี่ยนแปลงการสื่อสาร ภายในครอบครัวให้เป็นการ สื่อสารแบบกลมกลืน (Congruent)	2. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการ ปรึกษาร่วมกันอภิปรายว่าแต่ละ คนมีวิธีการสื่อสารแบบ กลมกลืน (Congruent) หรือไม่ 3. ผู้ให้การปรึกษาอธิบายให้ ผู้รับการปรึกษาร่วมกันหา แนวทางในการสื่อสารแบบ กลมกลืน(Congruent)	2. ผู้รับคำปรึกษาสามารถใช้ วิธีการสื่อสารแบบ กลมกลืน(Congruent) ใน การดำเนินชีวิตประจำวันได้ เพื่อลดภาวะการขัดแย้งใน ครอบครัว
ครั้งที่ 6	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา สำรวจความคาดหวัง (Expectation)ของตนเองและ ครอบครัวที่ต้องการให้เกิดสิ่ง ดีๆในชีวิต 2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษา สามารถจัดการกับการ คาดหวังของตนเองและ ครอบครัวได้	1. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการ ปรึกษาร่วมกันสำรวจความ คาดหวังของตนเองและ ครอบครัวว่ามีความคาดหวัง อย่างไรกับอนาคตของบุตรและ ครอบครัวหลังจากนี้ สำรวจ ปัญหาและอุปสรรคที่จะทำให้ ความคาดหวังนั้นไม่อาจเป็น จริงได้ 2. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการ ปรึกษาร่วมกันหาแนวทางใน การจัดการกับความคาดหวัง ของตนเองและครอบครัวให้ เป็นไปตามที่คาดหวังไว้	1. ผู้รับการปรึกษามีความ คาดหวังที่ดี สามารถจัดการ กับความคาดหวังของตนเอง ได้ และสามารถนำไปเป็น แนวทางในการปฏิบัติของ ครอบครัวเพื่อให้ครอบครัว มีความสุข 2. ผู้รับการปรึกษามองความ คาดหวังในด้านต่างๆของ ครอบครัวได้กว้างขึ้นและมี แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนขึ้น

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 7	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาสร้างข้อผูกพัน (Commitment) ในการดูแลบุตรที่บกพร่องทางการได้ยินและครอบครัว ทั้งทางร่างกาย จิตใจและสังคม 2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษามีความมุ่งมั่นในการดูแลบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน	1. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันอภิปรายถึงผลกระทบทางด้านจิตใจและสังคม ของคู่ครองที่มีบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน 2. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันอภิปรายถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว ถ้าตนเองสามารถดูแลบุตรที่บกพร่องทางการได้ยินและครอบครัวทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจและสังคมได้เป็นอย่างดี	1. ผู้รับการปรึกษามีแนวทางการดูแลและเลี้ยงดูบุตรที่บกพร่องทางการได้ยินและครอบครัว ทั้งทางร่างกาย จิตใจและสังคม 2. ผู้รับการปรึกษาลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการมีบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน สามารถเลี้ยงดูบุตรและดูแลครอบครัวให้มีความสุขได้
ครั้งที่ 8	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันวางแผนในการดูแลบุตรต่อไปในอนาคต	1. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันคิดว่าถ้าตนเองและคู่สมรสจะต้องตายภายใน 10 วันนี้ ผู้รับการปรึกษาจะวางแผนในการดูแลบุตรอย่างไร	1. ผู้รับการปรึกษาตระหนักถึงการวางแผนการดำเนินชีวิตของบุตรเพื่อให้บุตรเจริญเติบโตอย่างมีคุณค่าสมกับการเกิดมาเป็นมนุษย์

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 8 (ต่อ)	2. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความเข้าใจในปัญหาการเลี้ยงดูบุตรที่เหมาะสมและรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง	ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาเล่าถึงแผนการในการดูแลบุตรที่ผู้รับการปรึกษาคิดไว้ให้คู่ครองทราบคนละ 5 นาที 2. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันอภิปรายถึงความรู้สึกรู้สึกของตนเองที่เกิดขึ้นเมื่อตนเองคิดว่าได้วางแผนการดูแลบุตรได้อย่างเหมาะสมแล้ว	2. ผู้รับการปรึกษาสามารถหาแนวทางในการดูแลบุตรต่อไปในอนาคตได้อย่างเหมาะสม 3. ผู้รับการปรึกษาลดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการดูแลบุตรและรู้สึกมีคุณค่าในตนเองที่ที่สามารถวางแผนอนาคตของลูกได้อย่างเหมาะสม
ครั้งที่ 9	1. เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้ทบทวนแบบฝึกหัด(Home Work) แนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลตนเองและบุตรการสื่อสารที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวตนเอง (Congruent) ที่ผู้รับการปรึกษาเลือกที่จะเปลี่ยนแปลงในการให้คำปรึกษาครั้งก่อน	1. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันนำเสนอปัญหาที่เกิดจากการเลี้ยงดูบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน การปฏิบัติตามแผนการดูแลบุตรและวิธีการสื่อสารภายในครอบครัว ตามที่ผู้รับการปรึกษาได้ร่วมกันหาแนวทางในการปฏิบัติในครั้งก่อน	1. ผู้รับการปรึกษาสามารถเรียนรู้แนวทางการปฏิบัติและการสื่อสารที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวตนเองได้และสามารถดำเนินชีวิตประจำวันเพื่อให้บรรลุตามความคาดหวังของตนเองและครอบครัว

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 9 (ต่อ)	2. เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษานำแนวทางการปฏิบัติและการสื่อสารที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเองไปปฏิบัติได้จริงตามความคาดหวังของตน 3. เพื่อเตรียมชุดการให้คำปรึกษา	2. ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับการปรึกษาแต่ละคนเสนอปัญหาของครอบครัวและแสดงวิธีการปฏิบัติและการสื่อสารภายใต้ครอบครัวที่ผ่านมาคนละ 5 นาที 3. ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติและการสื่อสารภายในครอบครัวที่ผู้รับการปรึกษาคาดว่าน่าจะสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุตามความคาดหวังที่ตั้งไว้ได้	
ครั้งที่ 10	1. เพื่อทบทวนขั้นตอนวิธีการผลที่เกิดจากการให้คำปรึกษาดังแต่เริ่มต้นเพื่อให้ผู้รับการปรึกษาเข้าใจตนเองและประเมินผลการให้คำปรึกษาว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่เพื่อให้กำลังใจแก่ผู้รับคำปรึกษาและฉลองความสำเร็จของการให้คำปรึกษา	1. ผู้ให้การศึกษาให้ผู้รับการปรึกษานำแนวทางการปฏิบัติและการสื่อสารที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับตัวเองไปฝึกใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน	1. ผู้รับการปรึกษาสามารถปฏิบัติและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ครั้งที่	วัตถุประสงค์	วิธีการดำเนินการ	เป้าหมาย
ครั้งที่ 10 (ต่อ)	ยุติการให้คำปรึกษา	2. ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันสรุปการเรียนรู้จากการให้การศึกษา กรอบครัวต่อการปรับตัวจากการมีบุตรที่บกพร่องทางการได้ยิน ผู้ให้การปรึกษาให้ผู้รับการปรึกษาร่วมกันอภิปรายว่า ขบวนการให้คำปรึกษาสามารถทำให้ผู้รับการปรึกษาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ 3. ผู้ให้การปรึกษาสรุปขั้นตอนในการเรียนรู้ การทำความเข้าใจตนเองและครอบครัวและให้กำลังใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ให้ผู้รับการปรึกษาทราบอีกครั้ง ยุติการให้คำปรึกษา	2. ผู้รับการปรึกษาประเมินตนเองว่าสามารถเปลี่ยนแปลงตนเองให้ประสบผลสำเร็จตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้หรือไม่ เพื่อให้พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้รับการปรึกษายังคงอยู่ และสามารถนำไปปฏิบัติในชีวิตประจำวันได้จริงเพื่อสร้างสัมพันธภาพในครอบครัวให้ดีขึ้น

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างการให้คำปรึกษา

คะแนนสัมพันธภาพรายด้าน รายบุคคล

ตัวอย่างการให้คำปรึกษาครอบครัว

ครอบครัว ที่ 3

ครั้งที่ 2 วันอาทิตย์ที่ 21 มีนาคม พ.ศ.2547 เวลา 17.00-18.00 น. สถานที่ บ้านของผู้รับคำปรึกษา

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีค่ะ นี่เป็นครั้งที่ 2 ที่เราพบกัน แล้วนะคะ ครั้งที่ผ่านมานี้ เราก็ได้มีเป้าหมายร่วมกันแล้ว เพื่อที่จะให้ครอบครัวเราดีขึ้นมีความสุข ในส่วนของตัววิจัยเอง ทั้งเรื่องของบทบาท รวมถึงวัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษาในครั้งนี้ คุณพ่อคุณแม่ยังมีอะไรที่สงสัยหรือมีคำถาม สามารถถามได้เลยนะคะ

สามี : ไม่มีแล้วครับ

ภรรยา : ไม่มีแล้วค่ะ

ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าหากว่าไม่มีข้อสงสัยแล้ว วันนี้อยากจะให้คุณพ่อและคุณแม่ ได้นึกถึงเรื่องราวต่างๆที่ผ่านมา ที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่ที่เรารู้ว่าลูกของเราเป็นผู้ที่มีปัญหาด้านการได้ยินแล้ว นั้น มีเหตุการณ์อะไรบ้างที่ได้เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อครอบครัวของเราบ้างคะ ขอเชิญคุณพ่อคะ

สามี : (เงียบ)..... ก็หลายอย่างอยู่นะ จริง ๆ แล้ว การมีลูกนี้ก็คงไม่แตกต่างกันมากเท่าไรผมคิดว่าอย่างนั้นนะ แต่มันก็ต่างตรงที่ ลูกเราไม่เหมือนกับลูกคนอื่นเขาก็สงสัยตั้งแต่เขาลึก ๆ ทำไม่พูดซ้ำ เรียกก็ไม่หัน ใครเห็นก็ถาม ก็รอจน 2 ขวบครึ่งแม่เขาพาไปหาหมอ พอเขากลับมา มาบอกผม ผมนี่อึ้งเลยนะ ก่อนหน้าที่แม่เขาจะพาไปหาหมอ ก็ไม่ได้คิดอะไร คิดแต่ว่าเขาคงปากหนัก เลยพูดซ้ำ เพื่อความสบายใจของแม่เขาผมก็เลยคิดสองดวงก็ดี แต่พอแม่เขามายกนะ อึ้งเลยครับ มัน งง ยังไงไม่รู้

ผู้ให้คำปรึกษา : พอคุณแม่กลับมาแล้วบอกแล้วบอกผลตรวจของลูกแล้ว คุณพ่อรู้สึก อึ้งและ งงๆ นะคะ ลักษณะของการอึ้งและ งง นี้ ในความรู้สึกของคุณพ่อเป็นอย่างไรคะ

สามี : คือมันก็อึ้งครับ มองดูลูกที มองดูแม่ที แม่เขาก็ได้แต่ร้องไห้ สงสารทั้งลูกสงสารทั้งแม่ เห็นเขาร้องไห้ เราก็ไม่ได้พูดอะไร แต่จริง ๆ แล้วผมก็เสียใจมากนะครับ จนพูดอะไรไม่ออก ไม่รู้จะพูดอย่างไร

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณพ่อก็สงสารทั้งคุณแม่ทั้งลูกแล้วจากที่ทราบผลตรวจ นะคะ แต่วันนั้นคุณพ่อก็ไม่ ได้พูดอะไร แต่ถ้าวันนี้จะให้คุณพ่อลองนึกถึงเหตุการณ์วันนั้น แล้วให้คุณ

พ่อลองบอกอะไรกับคุณแม่ ในสิ่งที่คุณพ่ออยากจะพูดกับคุณแม่ในเหตุการณ์วันนั้นคะ

สามี : เจียบ.....ก็คงจะพูดอะไรได้ไม่มากหรอกครับ ผมก็เสียใจเหมือนกับที่เขาสื่อใจแต่เราก็ต้องเข้มแข็งเพื่อลูกของเรา

ผู้ให้คำปรึกษา : ให้คุณพ่อบอกกับคุณแม่ได้เลยนะคะ

สามี : ก็เสียใจเหมือนที่แม่เสียใจแหละนะ แต่จะทำยังไงได้มันเกิดขึ้นมาแล้ว เราก็จะต้องเข้มแข็งและช่วยกันเพื่อลูกของเรานะ

ผู้ให้คำปรึกษา : อะ คุณพ่อก็ได้บอกกับคุณแม่แล้ว ได้บอกถึงความรู้สึกของคุณพ่อในวันนั้น แล้วคุณแม่ หล่ะคะ อยากจะพูดอะไรกับคุณพ่อ มั้ยคะ

ภรรยา : ดีใจ นะคะ ที่ได้ฟังเขาพูดบ้าง วันนั้น ก็เห็นมีแต่เจียบ พอ พูดก็บอกแต่ว่าไม่เป็นไร ไม่เป็นไร ก็ได้แต่คิดว่าเขาไม่ได้รู้สึกอะไรมากนัก แต่พอฟังเขาพูดมันก็ดีขึ้น

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่รู้สึกดีนะคะ ที่ได้ฟังในสิ่งที่คุณพ่อได้บอก แล้วคุณแม่หล่ะคะ มีเหตุการณ์ใดบ้างที่ได้เกิดขึ้นแล้ว ได้มีต่อครอบครัวคะ

ภรรยา : มันเยอะไปหมดจนไม่รู้จะบอกว่าเรื่องอะไรบ้างแล้วคะ อย่างตอนที่หมอบอกว่า ลูกเราหูเสียนะ ไม่อยากเชื่อเลยนะ คิดว่าหมอลงตรวจผิด ยิ่งพอหมอนัดให้มาใหม่ ยิ่งไม่อยากมาเลย พอกลับมาบ้านใครถามก็ไม่อยากบอก สงสารลูกก็สงสาร เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง พอกลับมาบ้านก็ไม่อยากพูดไม่อยากบอกใคร ไม่รู้จะทำอย่างไร คิดไปต่าง ๆ ไม่รู้เวรกรรมอะไรหนักหนา พอบอกพ่อเขาแล้ว เห็นเขาเจียบก็โมโหว่าเขาไม่รู้รู้สึกอะไรเลย

ผู้ให้คำปรึกษา : อะ คุณพ่อก็ได้บอกคุณแม่ไปแล้วนะคะ ที่คุณพ่อได้เจียบไปนั้น คือคุณพ่อเสียใจ เห็นใจ สงสารคุณแม่และลูก ซึ่งตอนนี้คุณแม่ก็ได้ทราบถึงความรู้สึกของคุณพ่อแล้วนะคะ จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นนั้น ได้มีผลกระทบอะไรกับเราและครอบครัวรวมทั้งการดำเนินชีวิตบ้างคะ

สามี : จะเรียกว่ากระทบมันก็กระทบนะครับ เวลาเราอยากบอกอยากพูดกับลูกมันก็ลำบาก บางทีคุยกันไม่รู้เรื่อง ลูกไม่เข้าใจเอาแต่ร้องไห้ กรีด ๆ บางทีที่ทำให้เราเครียดว่าแม่เขาหูลุยังงั้น จนบางทีโมโหถึงต้องตีลูกเลย สุดท้ายก็ต้องมาทะเลาะกัน อย่างเครื่องช่วยฟังที่ซื้อมา แพงๆ เราใส่ให้เขาก็ถอดทิ้ง พอเราโมโหเราก็ต้องได้ตีลูกอีก

- ผู้ให้คำปรึกษา : จากที่เราพูดเราคุยกับลูกไม่ได้มัน ทำให้ลูกหงุดหงิดร้องไห้ เมื่อไม่ได้อย่างที่เขาคต้องการหรือเขาไม่ใส่เครื่องช่วยฟัง จนต้องทำให้เกิดความโมโหและตีลูก ผลที่ตามมาคือคุณพ่อคุณแม่ก็ต้องทะเลาะกัน แล้วคุณพ่อทำอะไรต่อไปคะ
- สามี : ผมพยายามคิด พยายามเข้าใจอยู่นะครับ เวลาตีเขาแล้วก็เสียใจ อย่างเขาไม่ใส่เครื่องเขาก็คงอาจรำคาญ แต่มันก็คือความหวังดีของเรา ผมพยายามระงับอารมณ์ตัวเอง ถ้าเหนื่อยมากก็เลี้ยงไป ไม่อยากทะเลาะกับแม่เขาด้วย ผมก็รู้เลี้ยงลูกทั้งวันก็เหนื่อย ผมเองผมทำงานก็เหนื่อยเหมือนกัน
- ผู้ให้คำปรึกษา : คะ คุณพ่อก็ได้พยายาม เข้าใจ พยายามเลี้ยงไม่ให้เกิดปัญหาทั้งการตีลูกและการทะเลาะกันแล้ว ในครอบครัว แล้วคุณแม่หะคะจากเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นนั้น มีผลกระทบอย่างไรบ้างคะ
- ภรรยา : กระทั่งเยอะเหลือเกินคะหลายอย่างรู้สึกเหนื่อยทั้งกาย เหนื่อยทั้งใจ สงสารลูกที่ไม่เหมือนกับคนอื่นเขา เวลาไปเล่นกับใครก็เล่นไม่รู้เรื่อง เขาก็ไม่ให้เล่นด้วย บางทีก็ถูกล้อเลียน เราได้ยินก็เสียใจ พาออกไปข้างนอกก็คือเหลือเกิน จะบอกกันก็ไม่รู้เรื่อง พูดกันก็ไม่รู้เรื่อง เหนื่อยมาก ๆ บางทีพอพูดกับพ่อเขามืดเดียวก็ให้ทะเลาะกันแล้ว
- ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วคุณแม่มีวิธีที่จะแก้ปัญหาได้อย่างไรบ้างคะ
- ภรรยา : ฉันทักพยายามนะคะ พยายามหาหนทางสื่อกับลูก บอกลูก สอนเขาทุกอย่างเขาก็รู้บ้างไม่รู้บ้างตามประสา กับพ่อเขา แต่ก่อนก็จะเลี้ยงไม่ยอมแพ้ แต่พอพาเด็วนี้ก็พยายามทำใจ เข้าใจเขา พยายามจะไม่โมโหง่าย ๆ เหนื่อย มาก ๆ บางทีก็เจ็บเลย
- ผู้ให้คำปรึกษา : ถ้าเหนื่อยมาก ๆ ก็เจ็บเลย แล้วผลจากการที่เจ็บเป็นอย่างไบบ้างคะ
- ภรรยา : ก็ตื่นละพูดกันน้อยก็ทะเลาะกันน้อย เรารู้เขาก็เหนื่อยทำงานเราก็เหนื่อย พอทะเลาะกันยังทำให้เหนื่อยทั้งกาย เหนื่อยทั้งใจ
- ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่ก็เข้าใจและทราบว่าลูกพ่อทำงานมาก็เหนื่อยไม่ต้องทะเลาะกัน ครอบครัวเราก็สงบขึ้นมีความสุขนะคะ จากที่ผ่านมาในวันนี้ที่ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ได้เล่าความรู้สึกต่าง ๆ มานั้นคุณแม่อยากจะบอกอะไรกับคุณพ่อบ้างคะ
- ภรรยา : ไม่มีอะไร ไม่รู้จะพูดอะไร แต่ก็ดีใจนะ ที่ได้ฟังเขาพูดอะไรมั่ง บางทีมันก็ดีที่จำเจ็บกันเฉย ก็อย่างที่เรารู้เขาไม่พูดอะไร แต่พอไม่พูดอะไรเห็นแค่เขาเจ็บเราก็ยังเสียใจอยู่เลยคิดไปใหญ่
- ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่ก็ได้ทราบถึงความรู้สึกของคุณพ่อแล้วนะคะ แล้วคุณพ่อหะคะอยากจะบอกอะไรกับคุณแม่บ้าง

สามี : ผมก็เห็นก็รู้เขาก็เลี้ยงลูก คุณเลออุติ ผมก็เข้าใจเขานะครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : อะ ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ ในวันนี้ก็ต่างได้พูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้เกิดขึ้นมา ในครอบครัวของเราได้พูดถึงผลกระทบที่ได้กระทบต่อตัวเราและครอบครัว และเราก็สามารถผ่านสถานการณ์นั้นมาได้ด้วยความเข้มแข็ง และเราก็คงจะพร้อมที่จะสู้กับอีกหลายเหตุการณ์ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้นนะอะ สำหรับวันนี้ขอจบการให้คำปรึกษาเพียงเท่านี้ เราจะพบกันอีกครั้งในวันจันทร์นะอะ สวัสดีค่ะ

ตัวอย่างการให้คำปรึกษารอบครัว

ครอบครัวที่ 1

ครั้งที่ 3 วันจันทร์ที่ 22 มีนาคม พ.ศ.2547 เวลา 17.00-18.00 น. สถานที่ บ้านของผู้รับคำปรึกษา

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีค่ะ จากครั้งที่ผ่านๆ มา เราก็ได้พูดถึงเหตุการณ์ต่างๆ และผลกระทบ ที่ได้เกิดขึ้นกับครอบครัวของเรา และเราก็สามารถที่จะผ่านช่วงเวลานั้นมาได้ด้วยความเข้มแข็งและมีวิธีที่จะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีที่เกิดขึ้นกับครอบครัวของเราได้ สำหรับวันนี้ ก็อยากจะให้คุณพ่อคุณแม่ได้ลองนึกถึงสิ่งที่เราได้รับจากกันและกันแล้วทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี ๆ จากช่วงเวลาที่ผ่านมา

ภรรยา : ที่ผ่านๆ มา แม้เราจะทะเลาะกันบ้าง แต่เมื่อมานึกก็เข้าใจนะเขาเป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวดี เป็นคนรักลูกเอาใจใส่ครอบครัวดี

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณพ่อจะเป็นคนมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว และรักลูก รักครอบครัวนะค่ะ อยากให้คุณแม่ได้ นึกถึงเหตุการณ์สักเหตุการณ์และเล่าเหตุการณ์ที่ผ่านมา ที่ทำให้คุณแม่ จำได้ดียิ่งขึ้นทุกวันนี้

ภรรยา : คงจะเป็นตอนที่ซื้อเครื่องช่วยฟังให้ลูกค่ะ เพราะว่าตอนนั้นเรามีความจำเป็นที่จะต้องจ่ายเงินหลายเรื่อง แต่เขาก็ยังซื้อเครื่องช่วยฟังให้ลูกก่อน เขาบอกว่าเรื่องของลูกก็ต้องมาก่อน เพราะทุกวันนี้เราก็ทำเพื่อลูกอยู่แล้ว

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่ประทับใจในเรื่องที่คุณพ่อได้ซื้อเครื่องช่วยฟังให้ลูก แล้วคุณแม่อยากจะบอกอะไร กับคุณพ่อมัยคะ

ภรรยา : ก็ดีใจนะที่เห็นพ่อได้นึกถึงลูก มันทำให้เราคนเป็นแม่มีกำลังใจที่จะสู้ต่อไป

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ คุณแม่ก็ได้บอกถึงความรู้สึก สิ่งที่คุณอยากบอกคุณแม่รู้สึกดีใจมีกำลังใจเพราะคุณพ่อได้ ดูแลลูก แลครอบครัว ได้อย่างดี แล้วคุณพ่อห่อหุ้มเวลาที่ผ่านมามีเหตุการณ์ใดที่คุณพ่อยังจำได้ดี และรู้สึกประทับใจ จากสิ่งที่คุณแม่ได้กระทำไป

สามี : ผม คงประทับใจในความเป็นคนอดทนของเขานะ

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่เป็นคนอดทน อดทนอย่างไรบ้างคะ

สามี : ก็เห็นเลี้ยงลูกก็ลำบากแล้ว บางทีได้ข่าวว่ามีหมอฝังเข็ม หมอน้ำมันดี ๆ จะช่วยให้ลูกให้พูดได้ อยู่สระบุรีมั่ง อยู่ชุมพรมั่ง เขาก็อยากพาลูกไป ผมก็พาไปนะถึงแม้บางทีผมจะไม่เชื่อ แต่เห็นความตั้งใจของเขาผมก็พาไป

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณพ่อได้เห็นว่าคุณแม่มีความรัก มีความตั้งใจอยากให้ลูกหายก็ได้พาคุณแม่กับลูกไป

สามี : ครับ เพื่อความสบายใจของเขาก็รวมทั้งของเราด้วย

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณพ่อก็ได้จดจำภาพของคุณแม่ที่มีความรักความเอาใจใส่ของคุณแม่ที่มีต่อลูก และ

คุณแม่เอง ก็ประทับใจที่คุณพ่อเป็นคนมีความรับผิดชอบต่อครอบครัวแล้ว ต่อจากนี้อยากให้คุณพ่อและคุณแม่ได้คิดถึงสิ่งที่เราได้ทำกับครอบครัวไม่ว่าจะเป็นหน้าที่การดูแลลูกและการดูแลครอบครัวเป็นอย่างดี การเป็นหัวหน้าครอบครัวที่เราได้ใช้ในการดำเนินชีวิตครอบครัวของเราในปัจจุบันนี้ เป็นอย่างไรบ้างคุณแม่

ภรรยา : ก็ตื่นก็ทำหน้าที่ของตัวเอง ดูแลลูกทำงานทำงานบ้าน อย่างตอนนี้เขาไปโรงเรียนแล้วก็สบายใจไม่ห่วงมาก แต่โตขึ้นจะเป็นอย่างไร ค่อยว่าอีกทีที่ทำตอนนี้ให้ดีที่สุด

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่ก็ได้ตั้งใจจะดูแลลูกให้ความรู้ให้การดูแลเอาใจใส่กับเขาทำหน้าที่ของแม่อย่างดี

ที่สุดนะค่ะ คุณพ่อหะค่ะ

สามี : อย่างที่แม่เขาบอกหะค่ะครับ เราก็ทำหน้าที่ของเรา บางทีบางครั้งมันก็มีบกพร่องบ้างแต่ก็ได้คิดนะ ว่าลูกเราก็เป็นแบบนี้โตขึ้นจะให้ทำมาหากินก็คงลำบากก็คงจะเก็บเงินเก็บทองหาอาชีพที่เขาชอบให้เขา ถ้าเราสามารถให้เขาได้ สิ่งเสริมเขาได้ มันก็จะดี

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณพ่อคุณแม่ก็ได้ทำหน้าที่ของตนเองได้อย่างดีแล้วก็เพื่อลูกและครอบครัวของเราถึง

แม้บางทีมีปัญหาบ้างก็สามารถจะผ่านปัญหานั้นมาได้ สำหรับปัญหาที่ยังไม่เกิดก็คงจะต้องอาศัยพลังของครอบครัว และแหละนะค่ะที่จะให้ผ่านไปได้ สำหรับวันนี้ ก็คงยุติแต่เพียงเท่านี้ เราจะพบครั้งต่อไปในวันเสาร์นะค่ะ ขอบคุณมากสวัสดิ์ค่ะ

ตัวอย่างการให้คำปรึกษาครอปครัว

ครอปครัวที่ 1

ครั้งที่ 5 วันจันทร์ที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2547 เวลา 17.00-18.00 น. สถานที่ บ้านของผู้รับคำปรึกษา

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีคะวันนี้ เราจะมาฝึกวิธีการสื่อสารที่กลมกลืนกับเรากับความรู้สึกรู้สึกของเรา ให้มากที่สุด เพื่อที่จะนำไปใช้ในครอปครัว ด้วยเหตุที่ว่าถ้าหากเราสามารถได้บอกสิ่งที่เราต้องการ ที่ตรงกับความรู้สึกของเรา ได้อย่างตรงกับตัวเราและชัดเจนแล้วนั้น ก็จะไม่เกิดความขัดแย้งขึ้นทั้งในตัวเรากับครอปครัว อยากจะให้ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ได้ลองคิดถึง เรื่องในสถานการณ์สถานการณ์ที่เราอยากบอกกับคนในครอปครัวแต่พอถึงสถานการณ์นั้นเราก็บอกเขาไปอีกอย่างหนึ่ง แต่วันนี้เราจะลองมาบอก พูดอย่างชัดเจนและตรงกับเราให้มากที่สุด ขอเริ่มที่คุณแม่เลยนะคะ

ภรรยา : ก็มีนะคะ อย่างฉันทันที ฉันอยากให้พ่อกับลูกเขาได้ถอดเสื้อผ้าและวางสิ่งของเข้าที่ให้เรียบร้อย เสื้อผ้าก็อยากให้ลงตะกร้า แต่พอเห็นเขาวางของถอดเสื้อผ้าทิ้งมันก็โมโห ทำให้เราต้องพูดอีกอย่าง สุดท้ายก็ได้ทะเลาะกัน

ผู้ให้คำปรึกษา : คือคุณแม่เพียงอยากบอกให้ ทั้งคุณพ่อและลูก เขาได้เก็บของเข้าที่ และเสื้อผ้าที่ใส่แล้วลงในตะกร้าเท่านั้นใช่ไหมคะ

ภรรยา : คะ บางทีฉันก็คิดนะคะ คือเราได้บอกกันหลายครั้งแล้ว มันก็ยังเหมือนเดิม

ผู้ให้คำปรึกษา : วันนี้คุณแม่ลองบอกคุณพ่อดูใหม่นะคะทั้งเรื่องการวางของและการเก็บเสื้อผ้า

ภรรยา : พ่อเสื้อผ้างอดแล้ว ก็เอาไปลงตะกร้าเลย เวลาจะซักจะได้ไม่ต้องเดินหา แก้วน้ำที่ใช้แล้วเก็บเข้าที่ เข้าทางด้วย

ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่บอกอย่างนี้แล้ว คุณพ่อจะตอบอย่างไรคะ

สามี : ก็คงจะนำไปลงที่ตะกร้าครับ คือถ้าได้บอกด้วยเสียงประมาณอย่างนี้ก็คงดี เพราะบางทีเราก็นึกย้อนกลับมา ถอดเสื้อวางเขาก็ว่าเลย ถ้าบอกอย่างนี้ก็จะพยายามเก็บให้ดีกว่า

ผู้ให้คำปรึกษา : เสียงประมาณแบบนี้ คุณแม่ก็คงต้องได้รักษาระดับเสียงให้ได้อยู่ในระดับประมาณนี้นะคะ เมื่อคุณแม่บอกตรง ๆ ชัดเจน คุณพ่อก็จะเก็บให้ดีขึ้นนะคะ แล้วคุณพ่อละคะมีอะไรที่เราอยากบอกให้ตรงกับความรู้สึกของเราที่อยากบอกคุณแม่บ้างคะ

- สามี : จริง ๆ แล้ว เวลาผมมีอะไรผมก็บอกเขาตรง ๆ นะครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : บอกตรง ๆ อย่างเช่น อะไรบ้างคะ
- สามี : อย่างถ้าผมกลับเข้าบ้านผมเหนื่อย ผมอยากพักผมก็บอกตรงว่า เหนื่อยขอพักนะ แต่บางทีเขาก็เหมือนเข่าชี้ บางทีผมก็เจ็บแต่บางทีก็ได้ทะเลาะกัน หรือไม่ชอบอะไรก็บอก อย่างเรื่องบางเรื่องผมก็เข้าใจนะ อาจจะคิดต่างกัน ผมก็บอกให้เขาว่า ผมรู้แล้วแต่บางทีเสียงมันอาจปนโมโหไป ทำให้ทะเลาะกันได้
- ผู้ให้คำปรึกษา : แล้วคุณพ่อคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่เวลาเราอยากบออะไร กับคุณแม่ แล้วเมื่อบอกจะได้เข้าใจไม่โมโหและทะเลาะกันคะ
- สามี : ก็คงจะพยายามพูดจนเราไม่ได้รู้สึกหงุดหงิดครับ คงจะบอกเขาด้วยคำพูดที่ไม่ได้ทำให้เขาโมโหครับ เปลี่ยนระดับเสียงเหมือนกันครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : คำพูดที่ไม่ทำให้โมโห คืออย่างไรบ้างคะ อยากให้คุณพ่อลองได้พูดกับคุณแม่ดูคะ
- สามี : แต่วันนี้เหนื่อยนะ พ่อขอพักก่อนมีอะไรค่อยคุยกันนะแม่นะ
- ภรรยา : ฉันก็รู้ะบางทีต่างคนก็ต่างเหนื่อยเวลาพูดมันก็เลยได้ใส่อารมณ์ แต่ที่ฉันถามก็คือห่วงกลัวเขาจะไม่ได้กินก็ถาม พอถาม นานๆ เข้าก็ได้เรื่องทะเลาะกัน ต่อไปฉันก็จะพยายามจะพูดให้น้อยลงฟังให้มากขึ้นคะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : ทั้งคุณพ่อคุณแม่ก็ได้พูดได้บอกในสิ่งที่เราต้องการ สิ่งที่เราอยากบอกแล้วนะคะ หลังจากที่เรได้บอกในสิ่งที่เราต้องการบอกได้อย่างชัดเจนแล้วรู้สึกอย่างไรบ้างคะ
- ภรรยา : ก็ดีคะเมื่อเราได้บอกมันก็สบายใจเรา คืออยากพูดอะไรก็ได้พูดได้บอกก็ดีคะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่ก็สบายใจขึ้นเมื่อได้พูดได้บอกในสิ่งที่เราต้องการแล้วนะคะ แล้วคุณพ่อคะ
- สามี : เมื่อได้บอกสิ่งที่เราต้องการกับเขาแล้วเขาฟังเราเข้าใจเรานั้นก็ดีครับ ทำให้เราสามารถพูดกันได้ง่ายขึ้นครับ อีกอย่างเราก็ได้คิดก่อนที่เราจะพูดออกไป
- ผู้ให้คำปรึกษา : คะวันนี้เราก็ได้บอกได้สื่อสารกันอย่างชัดเจนตรงกับความคิดกับตัวเรามากขึ้น ก็อยากให้ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ได้นำไปใช้ในทุกโอกาสที่เราอยากบอกอยากสื่อให้คนอื่นเขาเข้าใจความรู้สึกเราได้มากขึ้นนะคะ สำหรับวันนี้ก็จะขอยุติการให้คำปรึกษาเพียงเท่านี้ นะคะ สวัสดีคะ

ตัวอย่างการให้คำปรึกษาครอบครัว

ครอบครัวที่ 1

ครั้งที่ 6 วันเสาร์ที่ 3 เมษายน พ.ศ.2547 เวลา 17.00-18.00 น. สถานที่ บ้านของผู้รับคำปรึกษา

ผู้ให้คำปรึกษา : สวัสดีค่ะ เป็นอย่างไรบ้างจากการที่เราได้พบกันมาครั้งนี้เป็นครั้งที่ 6 แล้ว จากการให้คำปรึกษาครั้งที่ผ่านมามาได้ครั้งที่แล้วที่เราได้ทดลองฝึกการสื่อสารที่สอดคล้องกลมกลืนกับความรู้สึกของเรามาแล้วนั้น แล้วเป็นอย่างไรบ้างคะ คุณแม่คะ

ภรรยา : ก็คือมันก็ดีค่ะ เราได้รู้ร่วมกันแล้ว แต่ก็ยังรู้สึกเงินๆ แปกๆ อยู่ค่ะ แต่ก็ดีได้พูดอย่างที่ยากจะพูดออกไป เพื่อให้เขารับรู้สิ่งที่เราอยากบอก สิ่งที่เราต้องการมันตรง ๆ ดี ทำให้เข้าใจกันได้ง่ายขึ้น เราก็สามารถบอกเขาได้เลย แล้วเขาก็เข้าใจค่ะ ส่วนเรองก็พยายามฟังเขามากขึ้นด้วยเหมือนกัน

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะเมื่อเราได้บอกในสิ่งที่เราคิด สิ่งที่เราต้องการแล้ว และเป็นสิ่งที่ตรงกับเรา สิ่งที่มาทำให้ง่ายและชัดเจนขึ้นนะคะ แล้วคุณพ่อหะคะ จากครั้งที่ผ่านมาเป็นอย่างไรบ้างคะ

สามี : ดีขึ้นนะครับเพราะเวลาที่เราจะบอกอะไรกันมันทำให้เราต้องคิดก่อน และเขาก็ฟังเราได้มากขึ้น ก็ดีครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ก็ดีขึ้นนะคะ ทั้งคุณพ่อและคุณแม่ เมื่อเราได้บอกอะไรกันในเรื่องที่ตรงกับความรู้สึกของเราจริงๆ ก็ทำให้เราสบายใจกันทั้งสองฝ่ายนะคะ วันนี้เราจะมาดูสิ่งที่เราคาดหวังว่าเราคาดหวังอะไรบ้างกับอนาคตของลูกของเราและครอบครัวเรา ขอให้คุณพ่อและคุณแม่ลองคิดถึงสิ่งที่เราคาดหวังกับอนาคตลูกสักคนละ 1 อย่างนะคะ (เวลา 5 นาทีให้แยกกันคิดอย่างอิสระ)

สามี : สำหรับผม ผมก็ว่าผมไม่ได้คาดหวังอะไรมากหรอกครับ ขอให้ลูกโตขึ้นสามารถอ่าน ออกเขียนได้ พ่อได้รู้เรื่องโลกภายนอกบ้าง สามารถเลี้ยงตนเองได้เมื่อเวลาไม่มีพ่อ ไม่มีแม่ก็พอแล้ว เรื่องครอบครัว ก็คงอยากอยู่ดีมีสุข ไม่ให้มีปัญหามากนัก แต่เมื่อมีก็อยากจะให้มันผ่านไปได้ด้วยดีเท่านั้นแหละครับ

ผู้ให้คำปรึกษา : ความหมายของคุณพ่อเพียงต้องการให้ลูกอ่านออกเขียนได้เลี้ยงตนเองได้ ให้ครอบครัวมีความสุขก็พอแล้วนะคะ แล้วคุณแม่ล่ะคะ

- ภรรยา : ฉันก็หวังอยากให้เขามีความสุขเลี้ยงตัวเองได้มันคงคล้าย ๆ กันแหละค่ะ คนเป็นพ่อเป็นแม่ ลูกเราก็เป็นแบบนี้ ขอแค่ลูกโตขึ้นเลี้ยงตัวเองได้ มีความสุขก็คงพอแล้ว
- ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะคุณพ่อคุณแม่ก็มีความคาดหวังที่เหมือนกัน คืออยากให้ลูกโตขึ้นแล้วเลี้ยงตัวเองได้ มีความสุข แล้วคิดว่าอะไรบ้างที่จะเป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคต่อสิ่งที่เราคาดหวังไว้บ้างคะ
- ภรรยา : ก็เรื่องนู เรื่องการไต่ยืนเขานี้แหละค่ะ
- ผู้ให้คำปรึกษา : เรื่องนู แล้วเรื่องนูที่คุณแม่คิดว่ามันเป็นอุปสรรคนี้คืออย่างไรคะ
- ภรรยา : ก็เขาไม่ได้ยืน พูดยังไม่ได้ โตขึ้นมาอาชีพก็คงจะมีให้ทำได้น้อย จะคุยกับใครเขาทีก็คงลำบาก
- ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ปัญหาจากการไต่ยืนคืออุปสรรคของคุณแม่นะคะ แล้วคุณพ่อหะคะ
- สามี : ผมก็ว่าเหมือนแม่เขาแหละครับอุปสรรคใหญ่คือ เขาพูดไม่ได้ ไม่ได้ยินไปไหนมาไหน ที่คงลำบาก อาชีพการงานที่จะให้ทำก็น้อย
- ผู้ให้คำปรึกษา : จากการที่ไม่ได้ยืนพูดไม่ได้นี้ คุณพ่อ คุณแม่คิดว่าจะเป็นอุปสรรคต่อตัวของลูกในอนาคตนะคะ แล้วคิดว่ามีวิธีใดบ้างที่จะพอทำให้ความคาดหวังของเราเป็นจริงได้
- สามี : ก็มี นะครับ ผมคิดว่า เราคงต้องเป็นผู้ช่วยดูแลเขา อาชีพการงานก็คงจะเตรียมจะหาให้พวกเค้าขาย อะไรพวกนี้แหละครับ ให้เขาได้เรียน ได้มีเพื่อนบ้าง ต่อไปอนาคตข้างหน้าจะได้มีหนทางมากขึ้น แล้วเขาสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ต่อไป
- ผู้ให้คำปรึกษา : คุณพ่อก็คิดว่าเรื่องการไต่ยืนคืออุปสรรคแต่ก็จะช่วยส่งเสริมเขาทางด้านการศึกษา ทางด้านการประกอบอาชีพ เพื่อที่จะเป็นทางเลือกให้เขาในอนาคตนะคะ
- สามี : คือให้เขาได้อ่านออกเขียนได้พอที่จะบอกคนอื่นเขาได้บ้างถ้าคนอื่นเขาไม่ เข้าใจ ภาษาไป๊ นะครับ
- ผู้ให้คำปรึกษา : คุณแม่และคะ ที่ว่าปัญหาเรื่องของการไต่ยืน ปัญหาเรื่องนูจะเป็นอุปสรรคแล้วคุณแม่คิดว่าวิธีพอมัวิธีใดบ้าง ที่จะช่วยเขาแก้ปัญหา เพื่อให้เขาสามารถเลี้ยงดูตัวเองได้ และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขคะ
- ภรรยา : ก็จริง ๆ แล้วเราก็ได้ทำได้ช่วยเขาแล้วนะคะ อย่างพ่อเขาก็ได้พยายาม หมอบอกเครื่องเครื่องช่วยฟัง จะช่วยให้ลูกเราดีขึ้น ได้เราก็พยายามหาเงินซื้อให้ลูก ของราคาแพงมากเลยนะคะเราก็ยังได้ซื้อ อย่างตอนนี้ลูกก็ไปโรงเรียนแล้ว เราก็สบายใจขึ้นมาหน่อย พอให้เขาอ่านออก เขียนได้ โตขึ้นก็คงพอประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้

ผู้ให้คำปรึกษา : ค่ะ ก็เป็นแนวทางที่คุณพ่อคุณแม่คิดเหมือนกันค่ะ การดูแลลูกให้การศึกษากับลูก โดยอาศัยพลังของครอบครัว ที่จะส่งเสริม และทำให้เขามีความสุขและสามารถดูแลและรับผิดชอบต่อตัวเองได้ โดยอาศัยพลังจากครอบครัวเราที่จะได้ส่งเสริมให้เขาสามารถไปถึงจุดมุ่งหมายได้ สำหรับวันนี้ก็จะขอจบการให้คำปรึกษาเพียงเท่านี้ค่ะ สวัสดีค่ะ

คะแนนสัมพันธภาพแยกรายด้าน

ตารางที่ 11 คะแนนสัมพันธภาพแยกรายด้าน

ระยะก่อนการทดลอง

มิติรายด้าน	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5	คนที่6	คนที่7	คนที่8
ด้านสนับสนุนช่วยเหลือ	4	4	3	4	5	3	3	3
ด้านการแสดงความรู้สึกต่อกัน อย่างเปิดเผย	3	4	4	4	4	3	3	4
ด้านการมีความขัดแย้งกัน	3	3	4	5	3	4	4	5
ด้านการมีส่วนร่วมในการ วางแผน	4	4	5	4	3	4	3	4
ด้านการอยู่ภายใต้การควบคุม	3	4	2	3	4	5	4	4
คะแนนรวม	17	19	18	20	19	19	17	20

ระยะหลังการทดลอง

มิติรายด้าน	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5	คนที่6	คนที่7	คนที่8
ด้านสนับสนุนช่วยเหลือ	7	6	8	7	9	7	6	8
ด้านการแสดงความรู้สึกต่อกัน อย่างเปิดเผย	6	7	6	8	8	8	7	7
ด้านการมีความขัดแย้งกัน	5	6	7	6	7	6	8	6
ด้านการมีส่วนร่วมในการ วางแผน	6	6	7	6	6	7	6	7
ด้านการอยู่ภายใต้การควบคุม	8	5	6	6	7	6	6	7
คะแนนรวม	32	30	34	33	37	34	33	35

ระยะติดตามผล

มิตிரายด้าน	คนที่1	คนที่2	คนที่3	คนที่4	คนที่5	คนที่6	คนที่7	คนที่8
ด้านสนับสนุนช่วยเหลือ	6	8	6	8	6	6	8	6
ด้านการแสดงความรู้สึกต่อกัน อย่างเปิดเผย	6	7	7	8	8	6	7	7
ด้านการมีความขัดแย้งกัน	7	7	5	7	6	5	6	7
ด้านการมีส่วนร่วมในการ วางแผน	6	6	6	6	6	7	8	6
ด้านการอยู่ภายใต้การควบคุม	7	7	6	6	6	5	7	7
คะแนนรวม	32	35	30	35	32	29	36	33